

som eftertryckta, då de i andra Dagblad införas, så vida det tillika uppgifves, ifrån hvilket Dagblad uppsatsen är hemtad.

Stockholm den 4 Mars 1873.

På Utskottets vägnar:

Th. Munck af Rosenschöld.

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Mars 1873, kl. 12 midd.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, med anledning af väckt motion om tillägg i 3 § i Tryckfrihets-förordningen.

Under förmälan, hurusom det måste leda till förvillande af rättsbegreppen, derest brott, belagda med straff, då de ske genom tal eller handskrift, kunna ostraffadt, oblygt begås, då de föröfvas genom det vida verksammare och skadligare medlet, offentligt tryck, samt att ett exempel härpå är, huruledes, oakadt det vid äfventyr af ända till 750 R:dr böter och konfiskation är förbjudet genom Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1844 att »utbjuda eller afyttra lotter till penningars eller annan lös eller fast egendoms bortlottande inom eller utom riket», många af våra tidningar dock nästan dagligen innehålla annonser om lotterier, har Herr *N. S. von Koch* i motion N:o 12, väckt i Första Kammaren, föreslagit, att Tryckfrihets-förordningens 3 § erhåller ett nytt moment af följande lydelse:

14:o »Brott, som genom tryckt skrift begås och för hvilket ej, i denna lag, särskildt ansvar finnes utsatt, bestraffes enligt allmän lag, och skriften konfiskeras.»

Det stadgande motionären föreslagit att såsom ett särskildt moment införas i Tryckfrihets-förordningens 3 § är hemtadt från Konstitutions-

Utskottets vid senaste riksdag afgifna förslag till ny tryckfrihetslag, der detsamma afsåg att träda i stället för hela nu gällande lags 3 §. En flyktig blick på denna visar äfven, att ifrågavarande af motionären föreslagna stadgande skulle göra nästan alla de nu varande bestämmelserna i denna paragraf öfverflödiga, liksom att det såsom ett särskildt moment icke kan stå tillsammans med ingressen till paragrafen.

Utskottet finner sig derföre förhindradt att tillstyrka motionen i dess nuvarande form, och får alltså hemställa,

att Herr von Kochs motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 Mars 1873.

På Utskottets vägnar:

Th. Munck af Rosenschöld.

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Mars 1873, kl. 12 midd.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, med anledning af väckt motion om ändring af 53 § Riksdags-ordningen.

I en inom Andra Kammaran väckt motion (N:o 126) har Herr *J. F. Fredricson* anmärkt, att, ehuru det visserligen är både rättvist och billigt att Statsråden ega i öfverläggningarne inom Kamrarne deltaga, det likväl icke kan finnas lämpligt eller öfverensstämmande med de för lag i allmänhet gällande grunder, att ett Statsråd deltagar i sjelfva besluten eller öfverläggningarne derom, emedan han i sådant fall får tillfälle att rösta inom begge statsmakterna och vid deltagande i besluten inom Kamrarne kommer att rösta i egen sak. Motionären har derföre föreslagit, dels det tillägg i Riksdags-ordningen, att ledamot af Stats-Rådet ej må, der han till riksdagsman är utsedd, i Kamrarnes beslut deltaga, dels att de i Riksdags-ordningens 53 § förekommande orden: »der de ej äro ledamöter af Kammaran» måtte uteslutas.

Frågan, huruvida Konungens rådgifvare böra anses berättigade att såsom ledamöter intaga säte i representationen, eger utan tvifvel en rätt stor betydelse för det konstitutionela styrelsesättet, och, som bekant, har i de flesta länder, der detta system gjort sig gällande, en sådan rättighet